

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Rewizja granic, traktatów i polityki europejskiej.

Po sumiennem przestudiowaniu wytworzonej sytuacji nie ulega już najmniejszej wątpliwości, że zarówno rozmowy rzymskie, jak gorączkowa działalność dyplomacji zachodniej w ciągu ostatnich tygodni sprowadza się do jednego wspólnego mianownika: rewizja.

Rewizja traktatów, rewizja granic i wraz z niemi rewizja całokształtu dotychczasowej polityki europejskiej.

Oto decyzje, powzięte w Rzymie, których urzeczywistnienie zależy już jakoby tylko od akcesu Francji.

Należy utworzyć klub pokoju — oświadczył Mac Donald — jednak „Matin” stwierdza, że klub pokoju nie oznacza nic innego, jak klub rewizji traktatów pokojowych.

Relacje z rozmów rzymskich precyzują, że dzieło rewizji winno być dokonane przez cztery wielkie mocarstwa: Francję, Anglię, Włochy i Niemcy, mające hierarchicznie pierwszeństwo nad małemi państwami, które winny podporządkować się dyrektywom wielkiej czwórki, jako odpowiedzialnej za pokój.

Konieczność podporządkowania tego jest tem oczywista, że odpowiedzialność za zakłócenie pokoju najczęściej spada na małe państwa.

Taki jest rezultat konferencji rzymskiej i taka jest podstawa porozumienia między Mac Donaldem i Mussolinim.

Teraz chodzi tylko o znalezienie formuły, któraby umożliwiła Francji przystąpienie do tego porozumienia.

W tym celu Mac Donald z Simonem zatrzymali się w Paryżu we wtorek, żeby konferować z Daladier'em i Paul-Boncour'em.

Również w tym celu — jak zapewnia „Paris Soir” — Mussolini postanowił za prosić do Rzymu jednocześnie Daladier'a i Hitlera.

Lecz cóż na to wszystko opinia francuska?

Narazie zauważyć można tylko jej rozbicie, chwiejność, szukanie jakiegokolwiek punktu oparcia, którego żaden oboz nie dostrzega.

Brak planu i zdecydowanej woli działania w obranym kierunku zdradzają także odpowiedzialne czynniki polityczne.

Jedno jest pewne. Oto, zwolennicy rewizjonizmu sięją panikę i alarmy, żeby zmusić rząd do ustępstw na rzecz rozbrojenia i rewizjonizmu.

Nowy artykuł Georges Roux w „Republique” zapewnia, że nikt niczego nie żąda od Francji, ani Włochy kolonii, ani Niemcy Alzacji. Francuskim posiadłościom terytorjalnym nie grozi absolutnie żadne niebezpieczeństwo. Wszystko, co Francja miała do stracenia w traktacie wersalskim, już straciła: odszkodowania, klauzule militarne, okupację Nadrenji etc. Francja tedy broni dziś wyłącznie cudzych interesów, interesów wątpliwej wartości, za które narażona jest i na katastrofę wojny i na izolację i pogorszenie sytuacji gospodarczej.

Anty materialnie, ani też moralnie — kończy Roué — Francja nic nie ma do zyskania, broniąc potępionych przez wszystkich traktatów i dlatego francuska polityka zagraniczna, oparta na obronie traktatów, prowadzi wprost do wojny.

Dyrektorjat czterech wielkich państw, którego podwaliny założono w Rzymie, idzie właśnie po myśli sprzecznych z moralnością wywodów Georges Roux, powiewających całkowicie interesami sojuszników Francji.

Francję ogarnął strach przed możliwością wojny Psychozoa odosobnienia spędza jej sen z powiek.

Z tym stanem ducha winna liczyć się opinia polska, pierwsza zagrożona, jak to wynika z relacji agencji Reutersa, opiewającej, że jednym z punktów rozmów rzymskich było zajęcie stanowiska wobec możliwości zatargu polsko-niemieckiego.

TABELA

Ciągnięcia loterii na str. 5-ej.

zauważył, iż próba zakazu karteli, jak to było w Austrii, nie da się urzeczywistnić, gdyż zresztą poza chęcią nadmiernych zysków kartele nasuwają wątpliwości wtedy, gdy ich interesy zbyt ściśle łączą się z interesami państwa, np. w dziedzinie wywozu. Wskazaniem byłoby stworzenie takich warunków, aby średnie warstwy produkujące nie upadały pod naporem wielkiego przemysłu i dlatego warstwom rolniczym, przemysłowym itd. należy pozostawić możliwość ingerowania przez Izby rolnicze, przemysłowe i handlowe i rzemieślnicze, które powinny być także powołane do tej kontroli. To samo dotyczy i konsumentów, choć nasuwa to większe trudności.

Przemawiali jeszcze senatorowie: Gros (PPS), Thullie (Ch. D.), Pawlikowski. Po odpowiedzi referenta projekt ustawy przyjęto z poprawkami.

Sen. Drucki-Lubecki referował projekt ustawy o urlopach i o czasie pracy w przemyśle i handlu. Referent co do obu tych nowel szczerze przyznaje, że pogarszają one sytuację świata robotniczego, ale mimo to pozostaje ona jeszcze lepsza, niż ta, która określa część ustaw zagranicznych.

Sen. Kluszyńska twierdzi, że skutkiem tych ustaw jest scementowanie frontu robotniczego. Najostrzejszy atak przypuścił przedstawiciel ZZZ., a p. Moraczewski w sposób rzeczowy przedstawił ten zamach na klasę robotniczą. Wszystkie argumenty referenta są wyciągane za uszy. Apetyty Lewiatana nie zaspokoją zresztą te ustawy. Niema z niemi żadnych argumentów gospodarczych i w chwili, gdy niebezpieczeństwo zbliża się do Polski, bo przecież Hitler nie może się zatrzymać na swoim podwórku i swoim wilkom musi dać żer, budzenie uczucia niezadowolenia wśród robotników jest błędem. Jeżeli ustawy te rząd przygotował przed rokiem w innej koniunkturze, to obecnie powinien je wycofać. — Głosować będziemy przeciwko tej ustawie.

Oba projekty ustaw przyjęto głosami klubu B. B.

Następnie przyjęto według referatu senatora Świecickiego projekt noweli do ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Sen. Thullie zgłosił do ministra oświaty interpelację, której stosuje dyrektor gimnazjum w Olsztynie Pohn.

Posiedzenie zakończono o godz. 15-ej m. 10. Następane posiedzenie w piątek o godz. 10-ej rano. Na porządku dziennym projekt ustawy o daninie majątkowej.

Rosja wydana

na łup terroru G. P. U.

Moskwa. — O. G. P. U. główny urząd polityczny dawna czerzwycyżka otrzymała nadzwyczajne pełnomocnictwa do walki z kontrowolacją.

Oficjalny komentarz do dekretu o udzielenie GPU nadzwyczajnych pełnomocnictw zaznacza, że działalność jego ma w przyszłości objąć przedewszystkiem władze i inne przedsiębiorstwa państwowe.

W ostatnim czasie tak się zaostrzyły wypadki udziału urzędników i pracowników państwowych we wszelkiej działalności szkodliwej i sabotażach, że musiano wystąpić z nadzwyczajną surowością.

GPU otrzymało teraz prawo rozstrzelać swą kontrolę na wszystkie władze, przedsiębiorstwa przemysłowe państwa i gospodarstwa kolektywne, by móc karać wrogów państwa.

Dekret powyższy ustanawiający dykturę czerzwycyżki — owego straszego miecza czerwonych carów, który bez prze wodu sądowego może z miejsca skazywać na śmierć i wykonać natychmiast egzekucję — nad wszystkimi władzami so wietckimi świadczy wymownie o tem, że nastroje niepewności i paniki ogarnęły najwyższe czynniki Sowiecków. Ruch antyrewolucyjny, skierowany przeciw wszech

BOLESŁAW BYSTYDZIENSKI

Długoletni Prezes Komitetu Rodzicielskiego Państw. Gimnazjum im. R. Traugutta, Porucznik rezerwy, odznaczony Medalem Niepodległości i Krzyżem Legjonów Opatrzony św. Sakramentami zmarł po długich i ciężkich cierpieniach w dniu 21-go marca 1933 roku, przeżywszy lat 48.

W Zmarłym Młodzież traci wielkiego Opiekuna i Przyjaciela, Społeczeństwo wybitnego Obywatela, Rodzice całą duszą oddanego Młodzieży Orodownika i nowoczesnego Wyraźciciela współpracy Domu ze Szkołą.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

DYREKCJA I KOMITET RODZIELSKI Państwowego Gimnazjum im. R. Traugutta w Częstochowie.

BOLESŁAW BYSTYDZIENSKI

długoletni prezes Komitetu Rodzicielskiego przy Gimm. Państw. im. R. Traugutta

za wielkie swe zasługi zapisany do „Złotej Księgi” Samopomocy Uczniowskiej, zmarł dnia 21-go marca 1933 roku.

W Zmarłym młodzież Gimn. Traugutta traci niestrudzonego i serdecznego Przyjaciela i Opiekuna.

BOLESŁAW BYSTYDZIENSKI

MAGISTER FARMACJI,

wł. firmy Apteczny Dom Przemysłowo Handlowy „Orbis” w Częstochowie, długoletni członek Koła Właścicieli Aptek Zagł. Dąbr. i m. Częstochowy,

zmarł dnia 21-go marca 1933 roku.

Tracąc zacnego Kolegę składamy pozostałej w smutku rodzinie wyrazy głębokiego współczucia

KOŁO WŁAŚCICIELI APTEK Zagł. Dąbr. i m. Częstochowy.

Senat uchwalił szereg ważnych ustaw

Warszawa. — Na początku środowego posiedzenia Senatu sen. Wańkowicz referował projekty noweli do ustawy o uwłaszczeniu b. czynszowników na Kresach Wschodnich oraz projekt noweli do ustawy o wykupie gruntów, podlegających ochronie drobnych dzierżawców. Oba projekty przyjęte ze zmianami. Przyjęto projekt zapewnienia mieszkań zwolnionym robotnikom rolnym.

Sen. Skoczylas referował projekt noweli, która ma usunąć braki konstrukcyjne ustawy o Funduszu Drogowym. Senat wprowadza zmianę, zmniejszając opłatę od materiału napędowego.

Ze zmianami przyjęto dalej projekt ustawy o wykupie przez dzierżawców gruntów zajętych pod budynki w miastach oraz projekt ustawy o wstrzymaniu eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki we wsiach.

Sen. Rogowicz referował projekt ustawy o kartelach, do której Senat wnosi poprawkę, według której zgłoszenie umowy kartelowej przez uczestników zwalnia od tego obowiązku wszystkich innych.

W dyskusji sen. Głabiński (Klub Nar.)

Zjazd unijnistyczny na Wielechradzie. Na zakończenie zjazdu odbyła się procesja. Dr. Precan, arcybiskup ołomuński, niesie monstrancję. Na czele procesji biskup przemyski ks. Kochłowski i biskup ołomuński Stavel.

SOWIECKI „SPORT”

Po wywołujących sprzeczne opinie „sukcesach” przemysłowych piatletki w postaci Dnieprostrójów, Magnitogorsków itd., przysłała rolę na sowiecki sport.

W sierpniu r. b. miała się odbyć w Moskwie międzynarodowa olimpiada robotnicza nazwana szumnie „Światową spartakiadą”, w której mieli wziąć udział sportowcy komunistyczni wszystkich państw świata. Miarodajne czynniki sowieckie postanowili jednak odroczyć spartakiadę na rok następny, a rzekomo dlatego, że dotychczas nie zdolano przeprowadzić potrzebnych prac przygotowawczych ani należytą propagandę w krajach „kapitalistycznych”. Przyczyną tego miał być również brak odpowiedniego stadionu w Moskwie. Tak twierdzą sowieckie sfery urzędowe. Skądinąd wiadomo jednak, że odłożenie spartakiady nastąpiło z powodu zbyt małej liczby zgłoszeń zagranicznych, a co ważniejsze z powodu obawy kompromitacji sportu sowieckiego na tego rodzaju zawodach. To bowiem, co w Sowietach nosi miano sportu różni się bardzo od pojęć przyjętych na Zachodzie.

Sport w Sowietach wprężony został w ostatnich czasach w ramy planu pięcioletniego. Sportowcem mającym prawo noszenia specjalnej odznaki z napisem „Bądź gotów do pracy i obrony” nazywa się w Rosji ten kto nie tylko dobrze skacze, biega, pływa, jeździ na rowerze i narciach, lecz równocześnie umie obchodzić się z maską gazową, strzelacz, rzucać granatem, prowadzić samochód, traktor lub siewnik, a w fabryce czy w warsztacie, biurze czy szkole zobowiązuje się pracować sumiennie i produktywniej niż dawniej.

Celem sportu uprawianego na Zachodzie jest przede wszystkim zapewnienie uprawiającym go zdrowia. Sport sowiecki ma na oku nie tylko zdrowie mas, ile podniesienie ich wydajności robotniczej. Jest to wyszukanie sportu dla celów zakreślonego planem pięcioletnim według zasady „bądź zdrow, abys mógł być dobrym wo-

łem robotczym.” Takie zdegradowanie sportu mogło się odbyć przez usunięcie z niego wszelkich naleciałości „burżuazyjnych”, a więc nazwisk, wyników, rekordów. Jednostka w sporcie sowieckim nie ma nie istnieje. Zostaje włączona do zespołu. Zawody sportowe są walką zespołową, które obok czynności sportowych popisyują się umiejętnościami, nie mającymi ze sportem nic wspólnego.

Sport sowiecki jest mieszaniną wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego, oraz codziennych zajęć, wykonywanych nie przez jednostki, lecz przez zespoły. sowieckie zawody sportowe muszą się więc składać z tych wszystkich punktów. Takim miał być również program spartakiady. Jej organizatorzy spodziewali się, by który z robotniczych zespołów europejskich zechciał popisywać się na stadionie moskiewskim zajęciem, które spełniać może w życiu codziennym, np. kierowaniem traktorem. Wszak człowiek taki szuka w sporcie zapomnienia, odpoczynku, oderwania się od tej własnej pracy.

Robotnicze reprezentacje Zachodu zaprodukowałyby natomiast na spartakiadzie swój bogaty repertuar rekordów czy sto sportowych, indywidualnych, któremu Rosjanie nie przeciwstawili niemal nic. Przyszłoby do głęsi, do kompromitacji wobec tłumów widzów. Nic więc dziwnego, że odroczone spartakiadę na rok. Przez ten czas sportowcy sowieccy ugniać się będą za pogardzanym do tej porę rekordem czysto sportowym, rekordy przemysłowe zjeżdżają na plan drugi. Wszak chodzi o propagandę Sowietów wobec za granicą. Praca w tym kierunku już się zaczęła.

Sport sowiecki przechodzi więc wielką ewolucję, upodabnia się do sportu nawiązowanego Zachodu. Upodobnia się w tym celu, aby móc skutecznie rywalizować ze sportem europejskim na spartakiadzie w roku 1934.

Z dziedziny mody

Gończka wiosenna.

Pierwszy wiosenny słoneczny dzień przychodzi zawsze niespodzianie. Niby to wiadomo, że według kalendarza musi teraz właśnie nastąpić, ale mimo to, do ostatniej chwili nie wierzymy. Aż tu nagle słońce i łagodne podmuchy ciepłego wiatru, suszące resztki błota. Futra czynią z siebie i ukazują niedyskretnie wszystkie wyrzutki, zniszczone miejsca, na które w zimie nie zwracano się uważnie. Takiego dnia wszystkie żony wszystkich mężom na całym świecie mówią sakramentalnie: „Ja nie mam co na siebie włożyć”. Na co mąż, jeśli nie chce tracić czasu na niepotrzebne dyskusje, powinien zwięźle zapytać: „Ile?”

Wiosna w modzie zaczyna się od kapelusza. To też największy tłok jest u mody stek. Moda kapeluszu zmienia się radykalnie, to też kto chce wyglądać świeżo i „tegorocznie” musi zmienić nakrycie głowy. Ultra modne kapelusiki nasunęte na oko, a odsłaniające tył głowy, nie mają wielkiego powodzenia, mało komu jest w nich bowiem do twarzy. Zato jeśli wyjątkowo jest dobrze, niech korzysta z mody i wzbudza zazdrość innych. Na szczęście, prócz tego modne są „canotier’y”, małe kapelusiki z płaskimi główkami i płaskimi rondkami, włożone na bakier. A wiadomo, że rondka zawsze „robią dobrze”. Potem rodzaj płaskich grzybków, też na bakier. No, i miękkie czapeczki ze słomki i jej imitacji. Słowem, jest w czym wybierać.

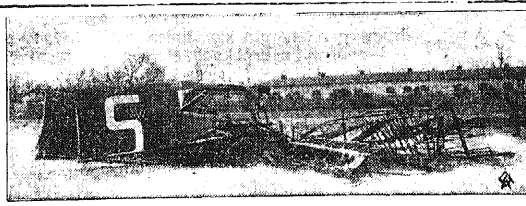
Modna słomka w tym sezonie jest dwojakiego rodzaju: albo gruba, lśniąca, grubo pleciona, albo zupełnie miękka i matowa. Ta ostatnia, z której przeważnie robi swe modele słynny Reboux, jest bardzo droga. W tańszych modelach z powożeniem zastępuje ją krajowa słomka, zwana francuską. Przybrania są bardzo proste: modne są sznury bawelniane i jedwabne opasujące główkę, albo przeniesione z przodu i wiązane na węzeł. Modne są również przybrania z kolorowych cienkich precików celulozowych-imitujących sznurki. Czasem pióro sterzące z tyłu głowy. Wogóle jednak przybrań jest niewiele.

Co się będzie nosić w lecie — narazie niewiadomo, ale teraz słomka jest bardzo modna. Elegancja nakazuje nosić słomki do futer i do kompletów demi-sezonu.

wych. A jest ich duża różnorodność. Kostiumy, przybrane karakulami i brettechwantami, żakietki z agneau rase, zrebaków, karakulów, kretów, fok — do grubych wełnianych spodniczek, wreszcie — płaszczki z kratkami futerzanymi, które można odjąć, gdy będzie ciepiej. Przeważa kolor brązowy i czarny. W płaszczkach jaśniejsze odcienie — electric, ale przydymiony, wszystkie odcienie popielatych. Fasony angielskie, klosz bardzo lekki, zaznaczający tylko poszerzenie ku dołowi. Rękawy znowu gładkie bez buf i fantazji. Zato klapy bardzo duże, tendencja do rozszerzania jaknajbardziej w ramionach.

Katastrofa awionetki pod Poznaniem.

W ub. piątek rozbił się i splonął w Zielnikach pod Środą aeroplan „Henriot” własność aeroklubu poznańskiego. Pilot samolotu ś.p. Stefan Pluciński i pasażer ś. p. Andrzej Hil cilen ponieśli śmierć na miejscu.

Z KRAJU.

(-) **Podruczenie 6-ga dzieci.** Ostatnimi dniami zachodzili w Warszawie liczne wypadki, że matki podruczały swoje dzieci w bramach domów różnych instytucji. Przed bramą IV komisariatu przy ul. Nijskiej zaszedł wyjątkowo w tej dziedzinie wypadek, mianowicie porzucono jednocześnie 6-ro dzieci, w tem 5 dziewczynek i 1-go chłopca.

Najstarsza z pośród porzuconych dziewczynek powiedziała, że nazywa się Ruchla Mittelweil, ma lat 9, mieszkała w Rembertowie, ojciec bezrobotny, wyrzuceni ich z mieszkania, wobec tego rodzice wraz z dziećmi wyjechali do Warszawy. Tulałi się po rozmaitych przytułkach aż wreszcie matka z rozpacz porzuciła całe rodzeństwo w bramie komisariatu. Najmłodsze dziecko ma 4 miesiące.

Równocześnie przy ul. Muranowskiej porzucono troje dzieci w wieku 3—7 lat. Najstarsze miało list, w którym matka pisze, że jest wdową, przylet jest chorą na gruźlicę, bez dachu nad głową, a dzieci przymierają z głodu wobec czego proszą o zajęcie się nimi i umieszczenie ich w jakimś sierocińcu.

Kiedy dzieci po kilku godzinach zostały umieszczone w jednym z przytułków,

matka zgłosiła się do komisariatu i oświadczyła, że nazywa się Regina Jabłńska, mieszka w Otłocoku, i że przybyła celem doręczenia metryk dzieci, aby je w przytułkach należycie zapisano. Przewodniczący Jabłńskiej sporządzone protokół.

(-) **Służył za przyjaciela przez dwa lata w wojsku.** W sądzie grodzkim we Lwowie odbył się niezwykle proces karny przeciwko b. akademikowi niejakiemu N., oskarżonemu o niezwykle występki.

Po ukończeniu służby wojskowej znalazł się 25-letni N. przed trzema laty bez środków do życia. Przybywszy do Lwowa przez kilka dni nocował na dworcem głównym we Lwowie, w dzień waleś się po mieście w poszukiwaniu zajęcia. Pewnego wieczora spotkał dobrego znajomego w mundurze wojskowym. Znajomy ów z zatroskaną miną skarżył się, że wzięto go do wojska.

Rezultat rozmowy był ten, że N. nie mając, jak mówił co jeść, i uważając służyć wojską za wywabienie, przebrał się w miejscu dyskretnie w mundur przyjaciel, potem N. pojechał do pułku w Żółtki.

W ciągu dwóch lat N. zachowywał się w wojsku nienagannie, awansował na kaprala i jako taki wypuszczony został z wojska.

Po pół roku powołany został na ćwiczenia i po odbyciu ich powrócił znów do Lwowa.

Cała sprawa nie byłaby nigdy wyszła na jaw, gdyby nie przewiercierała żona przyjaciela, która pokłóciwszy się z mężem, zademonstrowała go władowo wojskowym.

W rezultacie przyjaciel skazany został przez sąd wojskowy na półtora roku więzienia, zaś N. dostał w sądzie grodzkim 14 dni aresztu z zawieszeniem na 2 lata.

Właściciel domu kieszonkowym złodziejem.

Szlama Sztajman, kupiec z Pabjanic, przybył do Łodzi i załatwił jakieś sprawy wekslowe w Banku Komercyjnym.

W zamieszaniu, jakie panowało w Banku, jakiś nieznaną rzeźmieszek wyciął Sztajmanowi brzytwą kieszonki i skradł portfel, zawierający 160 zł. oraz weksle na sumę 500 zł.

Sztajman zauważył dokładnie fizjonomę złodzieja i podał jego rysopis policji. Po kilkudniowych poszukiwaniach zatrzymano Ickę Lajbą Wajnsztajna, właściciela domu przy ulicy Fajtra nr. 14.

Gdy Sztajman przybył do wydziału śledczego, aż krzyknął ze zdumienia i wskazał na Wajnsztajna jako na złodzieja, który go okradł.

Wajnsztajna pociągnięto do odpowiedzialności karnej i w dniu wczorajszym stanął on przed Sądem Grodzkim w Łodzi. Po rozprawie sąd wydał wyrok, na mocy którego Ickę Lajb Wajnsztajna skazano zostać na 1 rok więzienia.

Table with multiple columns of numbers, likely a list of names or identifiers.

Tabela wygranych Loterii Państwowej.

Table with columns for prize amounts (e.g., 300,000 zł, 20,000 zł) and corresponding winning numbers.

Table with multiple columns of numbers, likely a list of names or identifiers.

Numerzy ze znakami + wygrają premie.

Kolektura ANTONIFOG FGERA w Czeszochowie. Aleja I Nr 14 wypłaca wygrane zamienia stawkę i w każdej chwili można ten sprawdzić bezpłatnie urzędowa tabelę ciągnięcia.

